

Prædiken til Skumringstimen d. 25.02.2021

Bibeltekst: I Mosebog kap 8 vers 5-19

Hver morgen en ny begyndelse. Hver morgen når vi slår øjnene får vi lov til at begynde igen. På en ny dag. En dag, som vi kan gøre os umage med at leve. Hver dag får vi en ny chance for at tage os bedre af hinanden end vi gjorde i går. Være mere opmærksomme på hinanden end vi var i går. Der er meget vi ikke har nogen indflydelse på. Det står klart i denne Corona tid. Alligevel så har vi selv et ansvar for, hvordan vores dage bliver. Det handler om vores indstilling. Om de valg vi træffer. I denne tid, hvor vi savner friheden til at gøre lige hvad vi har lyst til. Kan vi vælge at fokusere på alt det vi ikke kan. Og blive frustrerede over det. Eller vi kan vælge at sætte fokus på det vi kan. Og så glæde os over det. Vi kan vælge hvordan vi vil tage imod den nye dag. Tænker vi: I dag bliver bare ligesom i går. Endnu en dag i trædemøllen. Endnu en kedsommelig og grå hverdag. Eller tænker vi: Jeg vil gøre, hvad jeg kan for at i dag skal blive en god dag. Sætte et smil på en andens ansigt. Tænke lidt over livet. Hvad jeg har at sige tak for. Udnytte dagens ro til at fordybe mig. Gå en tur. Med sanserne åbne. Indfange livet i naturen. Få øje på alle de nye begyndelser som Gud lader vokse frem derude. Lige nu. Den solgule erantis. Den hvide vintergæk. Dorthealiljen i sit grønprykkede forårsskørt. Foråret er de nye begyndelsers tid. Gud er de nye begyndelsers Gud. Vi hørte før fortællingen om hvordan Noa da den store vandflod, der havde oversvømmet verden er ved at forsvinde sender en due ud. Men da der stadigvæk var vand over det hele kunne duen ikke finde noget sted at sætte sig og den vendte tilbage til arken. Så ventede Noa syv dage og sendte så duen afsted igen. Nu kom den tilbage med et friskplukket olivenblad i sit næb. Livet og væksten var ved at vende tilbage i verden. Noa ventede igen i 7 dage. Anden gang sendte han sin due afsted. Nu kom den ikke tilbage. Den havde fundet et tørt sted, hvor den kunne bygge sin rede. Gud havde givet verden en ny begyndelse. Nu var al onskaben blevet vasket væk. Verden var blevet ny. Livet kunne begynde. Igen. Vi er lige nu i fastetiden. Når man faster så renses man sin krop. Men hvad med sit sind, sit hjerte og sine tanker? Måske kan vi bruge fastetiden til at rense ud. Alt det, der fylder inden i os som det var bedre, at vi skilte os af

med. Vores mistro. Vores fordomme. Misundelsen. Det der ligger gemt i de dunkle kroge som forhindrer os i at vokse. I troen. I kærligheden. Bruge fastetiden til at tænke over, hvordan vil Gud, at jeg skal leve mit liv? Gud er de nye begyndelsers Gud. Da onskaben igen fyldte for meget i verden sendte han sin søn for at befri verden fra alt, hvad der er ondt. Give verden en ny begyndelse. Give mennesker en ny begyndelse. Dem, der var faret vild i livet. Dem, der havde forvildet sig væk fra Gud. Dem, der ikke kunne finde nogen udvej. Dem, der havde mistet håbet. Mistet glæden. Mistet troen på, at livet havde noget godt i vente til dem. Til dem kom Jesus. Han gav dem en ny begyndelse. Jesus satte mennesker fri til at begynde igen. På et nyt liv. Sammen med ham. Jesus giver også os en ny begyndelse. Når det er os, der ikke ved, hvordan vi skal komme videre. Når det er os, der er ved at miste modet. Giv op. Ingen udvej kan se. Holder vi os til ham. Tror vi på, at han er med os. Så vil han hjælpe os til at fortsætte. I troen på ham får vi styrke. I troen på ham finder vi nye kræfter. Til at holde fast i håbet om at en dag så bliver alting godt. En dag så bliver verden en anden end den vi lever i lige nu. En dag griber Gud ind og forvandler vores verden. En dag griber Gud ind og giver verden en ny begyndelse. For den Gud som vi tror på er de nye begyndelsers Gud. Amen.